Γιατί στο ευαγγέλιο δεν γίνεται καθόλου λόγος περί ευτυχίας; (Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 21 Μαρτίου, 2016

Σε μια ορφανή...

Πώς δεν λέγεται, τίμια ψυχή; Περί τίνος λέγεται στο Ευαγγέλιο περισσότερο απ ό,τι περί ευτυχίας; Εμένα μου φαίνεται, ότι το Ευαγγέλιο θα μπορούσε να ονομαστεί «το Βιβλίο της Ευτυχίας» και η διδαχή του Χριστού «διδαχή περί ευτυχίας». Εσένα σίγουρα σε μπέρδεψε το ότι στο Ευαγγέλιο δεν αναφέρεται ειδικά η ίδια η λέξη **ευτυχία**. Όμως αντί αυτής της λέξης χρησιμοποιούνται άλλες λέξεις, όπως «μακαριότητα», «χαρά», «αγαλλίαση», «παράδεισος», «σωτηρία», «αιώνια ζωή». Ειδικά η λέξη «**μακαριότητα**» σημαίνει ευτυχία με την καλύτερη έννοια. Όταν ξέρεις αυτό, τότε διάβασε ξανά την ομιλία του Κυρίου στους μακαρισμούς (Ματθ. 5). Η πρώτη διδαχή την οποία ο Χριστός ανήγγειλε στον κόσμο, ήταν η**διδαχή περί ευτυχίας**. Κατά τη διδαχή του Χριστού οι μακάριοι ή ευτυχισμένοι είναι εκείνοι που είναι ταπεινοί στο πνεύμα μπροστά στον Θεό, αφού είναι δικό τους το βασίλειο των ουρανών. Εκείνοι που βρέχουν τις προσευχές τους με δάκρυα, αφού θα παρηγορηθούν με αξεπέραστη παρηγοριά. Εκείνοι που είναι πράοι και άκακοι σαν αρνιά, αφού θα κληρονομήσουν τη γη των ζώντων. Εκείνοι που είναι πεινασμένοι και διψασμένοι για τη δικαιοσύνη του Θεού, αφού θα χορτάσουν με την ουράνια δικαιοσύνη. Εκείνοι που είναι ελεήμονες με την καρδιά και με το χέρι, αφού το χέρι του Κυρίου θα τους ελεήσει. Εκείνοι που έχουν καθαρή καρδιά, αφού θα δουν τον Βασιλιά, τον ουράνιο Πατέρα τους. Εκείνοι που είναι διωγμένοι ένεκεν της δικαιοσύνης από τους δαίμονες και τους ανθρώπους, αφού το βασίλειο της αιώνιας δικαιοσύνης θα είναι δικό τους. Εκείνοι που είναι ντροπιασμένοι και συκοφαντημένοι ένεκεν του Χριστού, αφού θα χαίρονται και θα αγαλλιάζουν στην πατρίδα των αγγέλων. Μαζί μ' αυτούς ευτυχισμένοι είναι και εκείνοι που πιστεύουν στον Σωτήρα τους, αφού θα σωθούν, που φλέγονται από αγάπη προς τον Δημιουργό και τα πλάσματά Του, αφού θα στεφανωθούν με την αθάνατη δόξα, που θυσιάζουν τη γήινη ζωή, αφού θα λάβουν την αιώνια ζωή.

Αυτή είναι **η πραγματική και μη απατηλή ευτυχία**, την οποία ο Κύριός μας αποκάλυψε και ανήγγειλε στη γενεά των ανθρώπων. Γι' αυτήν την ευτυχία θυσίασαν οι βασιλιάδες τα στέμματά τους, οι πλούσιοι τα πλούτη τους, οι μάρτυρες τις ζωές τους, τόσο εύκολα όσο τα δένδρα το φθινόπωρο ρίχνουν τα φύλλα τους. Όμως όποιος έστω και λίγο δεν αισθάνθηκε απ' αυτή την ευτυχία δύσκολα μπορεί να θυσιάσει γι' αυτήν ακόμα και ένα μικρό κερί.

Εσύ φτωχούλα του Θεού μην απελπίζεσαι για την ευτυχία σου. Έμεινες μόνη σου αυτοσυντήρητη, χωρίς φίλους και συγγενείς· η πόρτα της γήινης ευτυχίας για σένα είναι κλειστή. Έτσι γράφεις, περισσότερο με δάκρυα παρά με μελάνι. Όμως, δεν σκέφτεσαι άραγε, ότι όλα αυτά είναι με την Πρόνοια του ουράνιου Πατέρα σου, για να στραφείς εσύ προς την πόρτα της **αιώνιας ευτυχίας**; Ο Θεός συχνά, πολύ συχνά, κλείνει την πόρτα της απατηλής ευτυχίας μπροστά στους ανθρώπους, αλλά την πόρτα της πραγματικής ευτυχίας την κρατά πάντα ανοιχτή μπροστά σ' όλους και για όλους, όσους θελήσουν να μπουν. Μπες κι εσύ, κόρη του Χριστού. Μόνο μία μικρή ματιά όταν ρίξεις μέσα απ' αυτή την πόρτα, θα παρατηρήσεις το βασίλειο των ευτυχισμένων, την πατρίδα των μακαρίων. Θα δεις τους ουρανούς γεμάτους από αρεστούς και δίκαιους του Θεού, οι οποίοι στη γη δοκίμασαν την ευτυχία του Χριστού, ενώ στους ουρανούς συνέχισαν να την πίνουν με το υπερπλήρες ποτήρι. Όταν όλα αυτά τα αισθανθείς και τα δεις με το πνεύμα σου, δεν θα είσαι ούτε για μία στιγμή μόνη και αυτοσυντήρητη. Αφού την αριθμητή οικογένεια του Θεού στους ουρανούς θα μπορείς να ονομάσεις αδελφούς, και αδελφές, και συγγενείς, και φίλους σου.

Να χαίρεσαι εν Κυρίω.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, "Δρόμος δίχως Θεό δεν αντέχεται", Εκδ. "Εν πλω", σ. 219-221)

(Πηγή ηλ. κειμένου: diakonima.gr)